

[Ole Bjørn Kraft.]

det ogsaa for Idrætsorganisationer, der er tilsluttet politiske Organisationer? Er det rigtigt, at Ungdoms- og Idrætsorganisationer, som staar i et nær tilknyttet Forhold til rent politiske Organisationer, som maaske har Ledelse fælles med dem, som arbejder fuldstændig paa Linie med den politiske Organisation, har Lov til at gaa i disse Uniformer? Hvis de har Ret dertil, maa man spørge: Hvorfor skal der saa være Forbud for andre politiske Organisationer? Hvorfor gør man Forskel mellem den ene og den anden politiske Organisation?

Det er i Virkeligheden ikke muligt at give nogen tilfredsstillende Forklaring. Det er ikke muligt at give anden Forklaring end, at man ved Gennemførelsen af denne Lov ikke tager noget som helst Hensyn til de bedst underbyggede, de mest velmotiverede, saglige Argumenter, der føres frem.

Det var typisk for hele det Standpunkt, man indtager paa Regeringsbænkene i denne Sag, at den højtærede Justitsminister ikke gav nogen Argumentation for, at han fastholdt de frivillige Korps, men nøjedes med at svare det ærede Medlem Hr. Pürschel, at der var jo sluttet en Overenskomst derom, og den blev altsaa gennemført; denne parlamentariske Minister, hvis hele politiske Liv har været i Demokratiets Tjeneste, fremførte ikke noget Argument, han henviste kun, som Magthaverne saa hyppigt gør det, til den kompakte Majoritet, den har Ministeren paa sin Side; men han fremførte intet Argument, intet sagligt Bevis.

At Forholdet er saaledes, forbavser os ikke længere for de Herrer Socialdemokraters og Radikales Vedkommende. Endnu forbavser det os — men den Dag vil jo ogsaa komme, da heller ikke det forbavser os —, at Forholdet er saaledes for de Herrer Venstremænds Vedkommende. Men inden jeg slutter denne Tale, vil jeg minde Venstres Ordfører og Venstrepartiets Medlemmer om, at de tilhører et Parti, hvis første Programpunkts første Linie lyder: Paa Frihedens Grund skal Folket bygge sin Fremtid. Jeg beder dem sætte denne Sætning i Forbindelse med det Frihedsforslag, som de Herrer nu skal gennemføre i denne Sag.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Alsing Andersen): Jeg ønsker blot at sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at fordi vi ikke, saaledes som en Række konservative Talere staar op og

gentager alle de Argumenter, som er brugt, jeg ved ikke hvor mange Gange, i denne Sal om disse Spørgsmaal, bør det ærede Medlem ikke deraf over for Offentligheden slaa fast, at vi er renonce paa Argumenter. De er fremført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var, hvad man kalder lidt højt oppe i den Tale, han holdt for et Øjeblik siden. Jeg vil gerne i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, spørge det ærede Medlem, om han er uvidende om, at man i saa godt som alle Lande, der kan sammenlignes med Danmark, har en lignende Lovgivning som den, der er Tale om her. Det ærede Medlem er antagelig bekendt med det. I vore nordlige Nabolande, Norge og Sverige, og mange andre Steder, har man en saadan Lovgivning; der er næsten ikke et Land, hvor man ikke har været nødt til at gaa ind paa en saadan Lovgivning.

Saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, idet han jo er Medlem af Det konservative Folkeparti, og det jo navnlig er fra den Side, man den ene Gang efter den anden slaar sig for Brystet og henviser til, hvad Sagkundskaben maatte have at sige om en ganske bestemt Sag i en ganske bestemt Situation: Har det ærede Medlem ikke lagt Mærke til de Udtalelser, der er kommet fra høje Politiebedsmænd, som i særlig Grad har haft med disse Ting at gøre, ikke mindst den nye Politiebedsmand nede i Sønderjylland? Gør den Slags Ting i dette Tilfælde ikke noget som helst Indtryk paa det ærede Medlem? Det, det kommer an paa netop i Tider som dem, vi havde i 1933 og fremdeles har, er at forebygge, og der tror jeg, at en Lovgivning fremdeles er af Betydning, for naar Skaden først er sket, er det for sent at lovgive. Derfor tror jeg, det var rigtigt, naar vi i 1933 gennemførte denne Lovgivning, som vi nu forbedrer betydeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen gennem den Udtalelse, han fremsatte, erkendte — thi det laa jo indirekte i hans